

[Landbrugsministeren.]

Arbejde, som jeg ikke paa nogen Maade kan gaa med til at underskrive, da det staa saaledes for mig, at de har gennemført et overordentligt tilfredsstillende Arbejde i den Tid, der er gaaet.

Det ærede Medlem kunde heller ikke rigtig forstaa min Kritik af Venstres Ændringsforslag Nr. 23, hvor man foreslaar angaaende Moratoriebeløbets eventuelle Indtræden i de gamle Rettigheder, at Udvalgets Skøn skal være afgørende i saa Henseende.

Det, maa jeg sige, er i høj Grad til Skade for en Opfordring til at drive Ejendommene godt, naar man overlader det til Skønnet og siger, at saa snart der er en Værdistigning til Stede, skal man skønne over, hvor meget af Moratoriegælden der skal vende tilbage til sine gamle Rettigheder, og ikke sondrer mellem den Værdistigning, som er fremkaldt gennem Konjunkturer, og den Værdistigning, der skyldes Mandens Indsats i Bedriften. Dette vil uvægerligt ikke medføre nogen Opfordring til at holde Ejendommen i god Drift, men det vil tværtimod uvægerligt friste til at misrøgte Ejendommen for derigennem at frigøres over for Kreditorerne.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at Venstre havde været villigt til at gennemføre en Smør- og en Kornordning. Derom skal jeg sige, at dengang jeg fremsatte Forslag om en Smørordning i April i Fjor, et Forslag om en Forbedring af Smørloven, som var accepteret af Landbrugsraadet, da var der ingen af Partiet Venstre eller af de Konservative, som vilde acceptere en saadan Ordning, som baade Landbrugsraadet og Fællesorganisationen for Mejerierne havde accepteret, fordi de ansaa det for virkningsfuldt til Aflastning af det engelske Marked. Det ærede Medlem kan derfor ikke sige, at det kun var mig, der havde den Opfattelse, og at alle de Landmænd, der beskæftiger sig med de Sager, var uenige med mig. Tværtimod!

Det samme gælder med Hensyn til Kornloven. Jeg fremsatte Forslag om Forlængelse af Kornloven i Marts Maaned i Fjor. Det blev behandlet og gennemført i Folketinget med en tilsvarende Beskyttelse over for Dumping, som vi havde faaet gennemført i 1933; men Forslaget blev standset i Landstinget, da den gældende Lov udløb den 1. September, og da det er Partiet Venstre og de Konservative, der har Flertal i Landstinget, er det de to Partier, der har Ansvaret for, at vi nu ingen Kornlov har i Danmark.

Jeg foreslog dengang, at Kornloven

skulde gælde saa længe, som Svineordningen gjaldt, fordi det er min Opfattelse, at naar vi har de Love, bør de høre sammen, idet den førstnævnte er til Fordel for de store Landbrugere paa de smaa Landmænds Bekostning, medens den sidstnævnte — det har jeg erkendt — er en Fordel for de mindre Landbrug paa de store Landbrugs Bekostning. Men da Loven udløb den 1. September, havde man saa lidt Interesse inden for de to Partier for denne Lov, at de lod den falde.

Endelig kunde det ærede Medlem ikke forstaa, at man ved Valutacentralen og paa anden Maade faar sikret Landbruget mod Indførsel af konkurrerende Varer, f. Eks. Smør, Flæsk og lignende, som ellers vilde drive Priserne meget stærkt ned paa Salgs- og Eksportvarer, naar jeg dog samtidig var med til at tillade Indførsel af Hvede fra Frankrig til meget billige Priser. Det ærede Medlem ved dog, at der er en himmelvid Forskel paa Korn og Flæsk; den første Vare er ingen Udførselsvare; vi indfører mellem 8 og 9 Mill. Tdr. Korn mere om Aaret, end vi udfører, og omvendt er vor Smør- og Flæskeproduktion af den Karakter, at vi udfører for mange Millioner mere, end vi indfører. Derfor er det at værne Landbrugets Produktion, naar man værner det mod Indførsel af konkurrerende billigere Varer, hvorimod det samme ikke gælder med Hensyn til Korn, som ikke er en Eksport-, men en Importvare, en Raavare, som vi bruger netop til Fremstilling af de andre Produkter, jeg her har talt om.

Et Forbud mod Indførsel af Dumping-Hvede fra Frankrig kan man derfor ikke gennemføre af Hensyn til Beskæftigelsen i det hele Landbrug; men, som jeg sagde i Eftermiddag, det kan man gøre for at værne ogsaa den Gruppe af Landbruget, som er interesseret i Kornsalg i Lighed med andre. Det har jeg altid ment, og derfor er det, jeg er gaaet med til Gennemførelse af Kornloven af 1933. Derfor foreslog jeg en Forlængelse af den i Fjor Foraar; men da var de Herrer ikke hjemme. Men derfor kan det heller ikke nytte, at de nu kommer og beklager sig over, at vi har de Forhold, som de selv er Skyld i.

Statsministeren (*Stavning*): Det ærede Medlem Hr. Kyed har gjort nogle Bemærkninger i Anledning af, at jeg i Dag sagde, at intet andet Erhverv er sikret det, som man forlanger skulde være sikret Landbruget, nemlig en rimelig Forrentning og visse Priser for deres Varer. Jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem gør Indvendinger imod, hvad jeg har sagt, thi